

Sygn. akt II K 3/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. Anna Rogojsza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.– Urszuli Bolik

po rozpoznaniu w dniu 31.03.2017 r., 05.05.2017 r. sprawy

P. Z. (1)

urodz. (...) w C.

syna Z. i T. zd. J.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 20.10.2015 r. w sprawie sygn. akt IIK 285/14 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie VII Wydział Karny odwoławczy z dnia 21.06.2016 r. w sprawie VIIKa 27/16 za:

- trzy przestępstwa z art. 13§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zw. z art. 157§1kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 91§1kk popełnione w dniu 25.08.2012 r. na podstawie art. 14§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zw. z art. 11§3kk na karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- przestępstwo z art. 13§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zb. z art. 157§2kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 64§1kk popełnione w dniu 25.08.2012 r. na podstawie art. 14§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zw. z art. 11§3kk na karę 1 roku pozbawienia wolności;
- przestępstwo z art. 157§2kk w zw. z art. 64§1kk popełnione w dniu 25.08.2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc tak orzeczone kary jednostkowe wymierzono karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności na poczet, której na podstawie art. 63§1kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25.08.2012 r. do dnia 26.06.2013 r.

II. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 29.04.2016 r. w sprawie sygn. akt IIK 5/16 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie VII Wydział Karny odwoławczy z dnia 20.10.2016 r. w sprawie VIIKa 682/16 za przestępstwa:

- z art. 158§1kk popełnione w dniu 11.12.2014 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 189§1kk popełnione w dniu 11.12.2014 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc tak orzeczone kary jednostkowe wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności na poczet, której na podstawie art. 63§1kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 05.01.2015 r. do dnia 07.01.2015 r. o od dnia 07.12.2015r. do dnia 05.02.2016 r.

III. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 16.02.2016 r. w sprawie sygn. akt IIK 495/15 za przestępstwa:

- z art. 158§1kk popełnione w dniu 01.01.2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 157§1kk popełnione w dniu 01.01.2015 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc tak orzeczone kary jednostkowe wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono tytułem próby na okres lat 3. Nadto na podstawie art. 71§1kk w zw. z art. 3§3kk w zw. z art. 4§1kk orzeczono grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 10 zł.

IV. Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 22.10.2015 r. w sprawie sygn. akt XK 695/15 za przestępstwo z art. 180a kk popełnione w dniu 05.05.2015 r. na karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 20 zł.

Orzeka

1. Na podstawie art. 568a§1 pkt 2kpk, art. 569§1kpk w zw. z art. 85§1 i 2kk, art. 85a kk, art. 86§1kk, art. 89§1 i 1b kk, art. 91§3kk łączy kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt I (w sprawie IIK 285/14), pkt II (w sprawie IIK 5/16) i pkt III (w sprawie IIK 495/15) i wymierza skazanemu **P. Z. (1)** karę łączną 4 (cztery) lat i 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 577kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 powyższego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu:
  - a) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 285/14 SR w Szczytnie od dnia 25.08.2012 r. do dnia 26.06.2013 r. oraz okres kary dotychczas odbytej w powyższej sprawie;
  - b) okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 5/16 SR w Giżycku od dnia 05.01.2015 r. do dnia 07.01.2015 r., 07.12.2015 r. godz. 00:35 do dnia 20.01.2016 r. godz. 00:35 i od dnia 27.01.2016 r. godz. 00:35 do dnia 05.02.2016 r. godz. 10:30.
3. Na podstawie art. 576§1kpk stwierdza, iż połączone wyroki w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.
4. Na podstawie art. 572kpk odnośnie wyroku opisanego w pkt IV w sprawie XK 695/15 SR w Koszalinie postępowanie umarza.
5. Kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 3/17

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił i zważył, co następuje:

P. Z. (1) został prawomocnie skazany:

V. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 20.10.2015 r. w sprawie sygn. akt IIK 285/14, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie VII Wydział Karny odwoławczy z dnia 21.06.2016 r. w sprawie VIIKa 27/16 za:

- trzy przestępstwa z art. 13§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zw. z art. 157§1kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 91§1kk popełnione w dniu 25.08.2012 r. na podstawie art. 14§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zw. z art. 11§3kk na karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 13§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zb. z art. 157§2kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 64§1kk popełnione w dniu 25.08.2012 r. na podstawie art. 14§1kk w zw. z art. 156§1 pkt 2kk w zw. z art. 11§3kk na karę 1 roku pozbawienia wolności;
- przestępstwo z art. 157§2kk w zw. z art. 64§1kk popełnione w dniu 25.08.2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc tak orzeczone kary jednostkowe wymierzono karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności na poczet, której na podstawie art. 63§1kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25.08.2012 r. do dnia 26.06.2013 r. (dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie k. 5-6, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie k. 7).

VI. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 29.04.2016 r. w sprawie sygn. akt IIK 5/16, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie VII Wydział Karny odwoławczy z dnia 20.10.2016 r. w sprawie VIIKa 682/16 za przestępstwa:

- z art. 158§1kk popełnione w dniu 11.12.2014 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 189§1kk popełnione w dniu 11.12.2014 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc tak orzeczone kary jednostkowe wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności na poczet, której na podstawie art. 63§1kk zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 05.01.2015 r. do dnia 07.01.2015 r. o od dnia 07.12.2015r. do dnia 05.02.2016 r. (dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku k. 14, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie k. 16).

VII. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 16.02.2016 r. w sprawie sygn. akt IIK 495/15 za przestępstwa:

- z art. 158§1kk popełnione w dniu 01.01.2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 157§1kk popełnione w dniu 01.01.2015 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc tak orzeczone kary jednostkowe wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono tytułem próby na okres lat 3. Nadto na podstawie art. 71§1kk w zw. z art. 33§3kk w zw. z art. 4§1kk orzeczono grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 10 zł (dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku k. 57).

VIII. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 22.10.2015 r. w sprawie sygn. akt XK 695/15 za przestępstwo z art. 180a kk popełnione w dniu 05.05.2015 r. na karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 20 zł (dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Koszalinie k. 53).

W dniu 19 grudnia 2016 roku wpłynęło złożone na podstawie art. 12b kkw pismo Dyrektora Zakładu Karnego w P., który poinformował tut. sąd o tym, że mogą zachodzić w stosunku do P. Z. (1) skazanego prawomocnymi wyrokami SR w Giżycku w sprawie IIK 5/16 z dnia 29.04.2016 r. i SR w Szczytnie w sprawie IIK 285/14 z dnia 20.10.2015 r. warunki do wydania wyroku łącznego (pismo k. 2).

Zarządzeniem z dnia 09.01.2017 roku na podstawie art. 570 kpk w związku z powyższą informacją wszczęto z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego P. Z. (1) (zarządzenie k. 1). Również z urzędu na podstawie art. 570 kpk objęto postępowaniem o wydanie wyroku łącznego wyroki SR w Giżycku w sprawie IIK 495/15 z dnia 16.02.2016 r. i SR w Koszalinie w sprawie XK 695/15 z dnia 22.10.2015 r. (dowód: protokół rozprawy k. 60).

Na wstępie podnieść należy, że w dniu 15.04.2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 11.03.2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2016r. poz. 437), która wprowadziła m.in. zmiany w rozdziale IX Kodeksu karnego zatytułowanego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych” w zakresie

kary łącznej. W czasie popełnienia czynów, za które P. Z. został skazany wyrokami w sprawach IIK 285/14 SR w Szczytnie, IIK 5/16 SR w Giżycku, IIK 495/15 SR w Giżycku i XK 695/15 SR w Koszalinie obowiązywała natomiast ustawa Kodeks karny w brzmieniu przed zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. u. z 2015 r. poz. 396), która obowiązywała od dnia 01.07.2015 r.

Mając powyższe na uwadze zgodnie z przepisem art. 4§1kk sąd orzekając w powyższej sprawie stosował nową ustawę obowiązującą od dnia 15.04.2016 roku albowiem ustawa poprzednia nie była względniejsza dla sprawy.

Zgodnie z ustawami Kodeks postępowania karnego oraz Kodeks karnym w brzmieniu obowiązującym od dnia 15.04.2016 r., aby zaistniały przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, muszą być spełnione zarówno warunki procesowe jak i materialnokarne. Podstawowym warunkiem procesowym wynikającym z art. 569§1kpk jest wymaganie prawomocności skazań podlegających łączeniu. Warunki materialnokarne do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym określone są natomiast w art. 85-91 kk. Przepis art. 85§1kk w znowelizowanej wersji nie określa podstaw wymiaru kary łącznej, przewidując jedynie warunek tożsamości rodzajowej kar wymierzonych za przypisane temu samemu sprawcy przestępstwa oraz alternatywny warunek różnorodności rodzajowej wymierzonych kar, wobec których ustawodawca wskazuje, iż podlegają one łączeniu. Natomiast art. 85§2kk odnosi się do podstaw wymiaru kary łącznej. Z przepisu tego wynika, że podstawą orzeczenia kary łącznej mogą być jedynie – z zastrzeżeniem sytuacji, o której mowa w art. 89§1kk – kary podlegające wykonaniu w całości lub w części oraz kary łączne orzeczone za przestępstwa, o których mowa w §1 art. 85kk. Określona w ten sposób negatywna przesłanka wymiaru kary łącznej przesądza o tym, że nie orzeka się kary łącznej na podstawie kary lub kar jednostkowych bądź też kary lub kar łącznych spełniających przesłanki określone w art. 85§1kk, jeżeli nie podlegają one wykonaniu. Z przepisu art. 89§1kk wynika natomiast, że karę łączną można budować zarówno na karach orzeczonych bez warunkowego zawieszenia ich wykonania jak na karach z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Obowiązek wymiaru kary łącznej zgodnie z tym przepisem będzie, zatem aktualizował się w trzech różnych sytuacjach:

- 1) gdy wśród kar jednostkowych będą się znajdowały wyłącznie kary orzeczone bez warunkowego zawieszenia ich wykonania;
- 2) gdy wśród kar jednostkowych będą się znajdowały kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz kary bez warunkowego zawieszenia ich wykonania;
- 3) gdy wśród kar jednostkowych będą się znajdowały wyłącznie kary orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Kolejna negatywna przesłanka została określona w dodanym do art. 85kk §3, zgodnie z którym jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Przesłanka ta aktualizuje się zatem wówczas, gdy sprawca popełnia kolejne przestępstwo, za które orzeczona zostaje kara spełniająca warunki wymiaru kary łącznej, po rozpoczęciu oraz przed zakończeniem wykonywania innej kary jednostkowej wymierzonej sprawcy wcześniej lub kary łącznej. Tak, więc dla zaistnienia tej przesłanki negatywnej znaczenie ma sposób określenia momentu „rozpoczęcia” wykonywania kary oraz moment „zakończenia” jej wykonywania. W przypadku kary pozbawienia wolności rozpoczęcie jej wykonania następuje z chwilą przystąpienia do wykonania tej kary, zaś zakończenie z momentem wykonania tej kary.

W sprawie niniejszej stwierdzić należy, iż wszystkie przywołane wyżej wyroki są prawomocne, a więc spełniony jest warunek określony w art. 569§1kpk.

Przesłanki materialnokarne do połączenia wyrokami łącznym spełniają natomiast wyroki opisane w pkt 1, 2 i 3 tj. wydane w sprawach IIK 285/14 SR w Szczytnie, IIK 5/16 SR w Giżycku i IIK 495/15 SR w Giżycku, gdyż orzeczone nimi kary łączne pozbawienia wolności podlegają wykonaniu w całości lub w części. Nadmienić należy, że kara grzywny orzeczona wyrokiem z dnia 16.02.2016 r. w sprawie IIK 495/15 SR w Giżycku została wykonana (dowód: zawiadomienie k. 58, potwierdzenie wpłaty k. 59). Z uwagi na powyższe zaistniała przesłanka negatywna określona

w art. 85§2kk i postępowanie odnośnie orzeczonej wyrokiem SR w Koszalinie w sprawie XK 695/15 kary grzywny na podstawie art. 572kpk należało umorzyć, gdyż kara ta nie mogła być połączona z wykonaną karą grzywny orzeczoną w sprawie IIK 495/15 SR w Giżycku.

Z wykazu wykonywanych w stosunku do skazanego kar zawartego w opinii nadesłanej przez Zakład Karny w P. (k. 28) oraz obliczenia kary (k. 17), wynika, że karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną prawomocnym wyrokiem SR w Szczytnie z dnia 20.10.2015 r. w sprawie IK 285/14 P. Z. (1) zaczął odbywać od dnia 27.12.2016 r. zaś zakończy w dniu 26.05.2019 r., w którym to rozpocznie odbywanie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR w Giżycku z dnia 29.04.2016 r. w sprawie IIK 5/16. Nie ulega także wątpliwości, że wykonywany jest również wyrok SR w Giżycku z dnia 16.02.2016 r. w sprawie IIK 495/15. Nie zaszła, zatem w wymienionych sprawach negatywna przesłanka materialno-karna określona w art. 85§2kk.

P. Z. (1) przestępstwa, za które został skazany wyrokami SR w Giżycku w sprawach IIK 5/16 i IIK 495/15 popełnił w dniu 11.12.2014 r. i 01.01.2015 r., tak więc dopuścił się ich przed rozpoczęciem wykonywania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem SR w Szczytnie w sprawie IIK 285/14, a zatem nie wystąpiła również przesłanka negatywna określona w art. 85§3kk.

Zgodnie z art. 86§1kk dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych jednostkowo, co odpowiada systemowi absorpcji, zaś górną granicę tworzy suma wymierzonych kar jednostkowych, co odpowiada systemowi kumulacji oraz górna granica tego rodzaju kary przewidziana w tym przepisie. Stosownie zaś do art. 85a kk Sąd orzekając karę łączną bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze prawniczej zgodnie podkreśla się, że przepisy określające zasady orzekania kary łącznej nie mają kategorycznej wymowy w kwestii nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego, nie ma również żadnych podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy, jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno również raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Jak wskazano wyżej, całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 16.03.2010r., II AKa 57/10, LEX nr 583690; wyrok SA w Lublinie z dnia 25.03.2010r., II AKa 59/10, LEX nr 658856; wyrok SA w Katowicach z dnia 20.05.2008r., II AKa 129/08, Biul.SAKa 2008/3/8; wyrok SN z dnia 19.03.2008 r., IV KK 45/08; wyrok SA w Łodzi z dnia 27.11. 2008r., II AKa 198/08; wyrok SA w Łodzi z dnia 18.11.2008r., II AKa 178/08; por. A. Marek, Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004, s. 293).

Wymierzając w sprawie niniejszej skazanemu - na skutek połączenia kar łącznych pozbawienia wolności karę łączną 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd kierował się częściowo zasadą absorpcji (najsurowsza kara jednostkowa, którą jest karą łączną została wymierzona w wysokości 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności), a częściowo zasadą kumulacji (suma kar jednostkowych to 4 lata i 9 miesięcy pozbawienia wolności przyjmując zgodnie z art. 89§1b kk, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania). Stosując przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasadę mieszaną, Sąd uwzględnił wysoki stopień zawinienia skazanego – przestępstw, za które został skazany dopuścił się z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim – wagę tych czynów, a także znaczny stopień ich społecznej szkodliwości. Równocześnie, w ocenie Sądu, w sprawie powyższej nie zachodzą żadne szczególne względy, które uzasadniałyby zastosowanie zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do orzeczonych kar jednostkowych, przy czym

podnieść należy, że kierując się powyższą zasadą w większości pochłonięto karę orzeczoną wyrokiem SR w Giżycku w sprawie IIK 495/15.

Na niekorzyść skazanego ewidentnie przemawia jego dotychczasowa wielokrotna karalność oraz to, że w stosunkowo krótkim okresie czasu dopuścił się on wielu przestępstw m.in. przeciwko życiu i zdrowiu o dużym ciężarze gatunkowym, co niewątpliwie świadczy o daleko posuniętym procesie jego demoralizacji i konieczności resocjalizacji w drodze kary izolacyjnej (dowód: karta karna k. 25-27).

Jako okoliczność przemawiającą na korzyść P. Z. (1) Sąd wziął natomiast pod uwagę dobrą o nim opinię w zakładzie karnym, która dowodzi, że dotychczas przeprowadzony wobec niego proces resocjalizacji w warunkach izolacyjnych przebiega w sposób prawidłowy i daje podstawy do pozytywnej prognozy na przyszłość (dowód: opinia o skazanym k. 28-29).

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, że zastosowanie zasady mieszanej tj. częściowej absorpcji i częściowej kumulacji, jest w pełni uzasadnione zaś wymierzona kara łączna spełni cele w zakresie prewencji indywidualnej a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, o których mowa w art. 85a kk.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu:

- a)
- a) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 285/14 SR w Szczytnie od dnia 25.08.2012 r. do dnia 26.06.2013 r. oraz okres kary dotychczas odbytej w powyższej sprawie;
  - b) okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 5/16 SR w Giżycku od dnia 05.01.2015 r. do dnia 07.01.2015 r., 07.12.2015 r. godz. 00:35 do dnia 20.01.2016 r. godz. 00:35 i od dnia 27.01.2016 r. godz. 00:35 do dnia 05.02.2016 r. godz. 10:30.

W oparciu o treść art. 576§1kpk Sąd orzekł o odrębnym wykonaniu połączonych wyroków w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym.

Kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego adw. I. B.
2. Przedłożyć za 14 dni albo z apelacją.